

אלו מרפות פרק שלישי חולין

מד.

עין משפט
נר מצוה

לָא ד מ״י פֿיט מ״ה
שחטט ה׳ וּבִפְנֵי
ד״ה ט״ג עֵין ק״ג
ט״וּשׁ״י וִיד״פ מ״ב ט״ג
לֶח ג מ״י ש״ס פֿיט ה׳
סא וְעַר הַיּוֹצֵר בְּרִית
סמג ד מ״י וִיד״פ ק״י
ד מ״ט ט״ו
לֶח ד ה מ״י ש״ס פֿיט
ה׳ כ״ג סמג ש״ס
ט״וּשׁ״י וִיד״פ קִינן לֶג ט״ה
א:
ב ו מ״י ש״ס פֿיט ה׳ סא
עֵינן בְּרִית סמג
ט״וּשׁ״י ש״ס פֿיט ט״ו
לֶח ו ח מ״י ש״ס סמג
ש״ס וִיד״פ וִיד״פ ש״ס
וּבִפְנֵי ד ט״ה י״

יורה אור השלם

ו. התחכם עיניו בראשו
והכסיל כחשך הולך
וידעתי גם אני שמקרה
אחד יקרה את כלם:

רבינו גרשום

[illegible]

וְרַבִּי יְהוֹשֻעַ הָיָה דַּאֲמַר אִין מְשַׁחֲיִין בְּבֵית קִיָּל. מִימָה דְקִיָּמָא לֵן
כְּבִית הֵלֵל מִשּׁוּם בֵּית קוֹל וְקִיָּמָא לֵן קוֹל דְּרֵבִי אֲלֵעִזֵּר שְׁמוּתִי
וְלֹא מִיֵּחִישׁ בֵּית קוֹל שֶׁפָּתַח בְּרוּמֵיהּ בְּפֶתַח הַזֶּה (י"ח דף טו):
יֹאשׁ לומר דְּלֵאשִׁי הָאֵם שֶׁלָּא אֵתָּה אֵלָּא לְכַבֵּדוּ דְּרֵבִי אֲלֵעִזֵּר דַּלְמַר
מִן הַסְּמִיךְ יִיכִימוּ וְעוֹד דְּלֵבִי דְּרֵבִי קוֹל דְּרֵבִית

הלל מסייע קרא דלכמי (שמים) רובא אחרי רבים לטעות דבית הלל רובא הוה אלמא דמטיקרא מספקא לן משום דבית שמאי מחזקין דפי' אכל בת קול דרבי אליעזר רבנן רש"י דפליגי עליה הוה רובא ואס' תאמר אמאי קאמר הכא הא מני רבי יהושע היא דלמחר דבית שמאיין בבית קול היא? לא קאמר אלמא אשכחא דרבי אליעזר דלמך נמי לא קיימא לן בבית קול דרבי אליעזר וי"ל דכיון דקאמר לא בשמים היא משמע דלית ליה דבשום דברא חזקא אין משגיחין בבית קול: **בבבא** רבנן עבדא. וסא דלמרינן לעיל רמינן עליה חומרי דרב וחומרי דשמואל היינו למאי דסי' וכוה מני למימר כולה בשמואל עבדא דלאו מקום שמיטה הוא ואסר נמי דבגדים שיש ושטט שי שליש אלמא נקט כרב משום דק"ל כרב נאסורי': **מדרקאמר** נתנו בו דבשים שיעור ב'. ולא צ"ל למימר חבשים שיעור ב'. ואל צ"ל למימר דבשים בו שיעור למטה דמדללא פירש דבריו מסתמך בין למעלה בין למטה קאמר: **בבבא** תפיסת יד. פירש בקונטרס ארבע אצבעות תימה בצדף מאי ופירש רבינו יצחק בן רבינו מאיר ארבע אצבעות כרמנים גדולים מגדול ואילין כל דהו וסא לפי דומה שהוא גדול וכו' א"ר מפרש כדי תפיסת יד כדנקיט איניש בשמי אצבעותיו ודבריהם דרבי קבלה וס' לנקיט עליהם והי' דק"ל לקמן (דף כ:) בסוף הלכות י"א בתפיסת יד כמלא צטא דלדמורא דהיינו ארבע אצבעות הסם נקט כדי תפיסת סס' אלמא הכא כדי תפיסת יד קאמר דמשמע כדי שיוכל לתפוס בשמי אצבעות ואפי' כל שהוא:

והאיכא עיקור סימנים.
לפירוש הקונטרס
דפ"ק (לעיל כ.) דעיקור סימנים הוא
רוב

טרפה מימה ו' הדיבי פשיטא ליה דהויא טרפה על כרחא אינה
טרפה בתורכן הוושט נקבך בעלמא כמו ברושט ענמא ו' וכמו כן
ימימא דניטל כולו כשרה ובי ימימא דסבירא ליה דלא גרע משמוטת
האגרתא שפיטא טרפה וכו' דוקא תנן ועוד דלא משני דכריתו
בשרה אף על פי דמסקות דהורגתן גדן ברזיו טרפה ולקפיוס הלכות
גדולות פריך שפיר והא' איכא עיקור סימנים אף ע"ג דלא הויא
טרפה בשמוטת ו' מ"מ כמה יבשר כיון דלאן לו הימר בשמיטה
ומימיהו קשה לפי" ה"ג דמאי פריך והאמר רבנא דר בר חנה סימנים
שדלדלו ברזיו טרפה לפי המקשן אף ע"ג דאכרז בר בר חנה
בגופיה על טרפה הויא כהי אס' כן מהו עיקור דקיימא לן דלא הויא
טרפה אלא שאין שמיטה מועלת בו ו' ומיהו ספרים דגרסי מעיקרה
לא קשה ו' (הא' דאקפל אקפילי) והא' דלדלול אדלדולי טו"ל שידע המקשן
בדממסקין לבסוף דרבה בר בר חנה איירי דאזירוק אפרוקי בכה אלן
מטרעט וכהן מעט ללא הדרא דרי הויא טרפה ושקורי שמיטין דלא
הויא טרפה דאקפל אקפילי בנתח מעב הכשר ומי"מ פריך דמלדולי דרבה בר
בר חנה אלסון דלדול שאזכיר המתרח ויחור ומפרש לו דלדול שאמרחי
ברזיו לא קשה הא דאנקוב אנקובי הא דאקפל אקפילי קשה וכן
מזה ליכא למימר שהמקשן היה יודע האמת דא"כ לא הויא פסח מיד
בר בר חנה גופיה א' טרפה הויא עיקור ו' סימנים היכי משכחת לה:
היכי

מפרש צפ"ק דעירובין
גון הק דשרה וגולגולת
הו להו בית שמאי לחומרא
ז צאהל ובית הלל לקולא

מחומרי בית שמאי וס
הכתוב אומר 'הכסיל'
בבית שמאי בקוליתין
הלל בקוליתין וכחומר
אמרת לעולם הלכה
התוצאה לעשות כדברי
הכסיל (א) כאן קודם מן קול
בבית שמאי אימא אף לאתר
היא דאמר אין משגיח
קשיא אמר רב טבות
אתא רמי בר יחזקאל
להני כללי דכ"ל יהו
הכי אמר רב וושמ
שיעור (ב) מכלל דתור
שחיטה הוא וקאמר
אמר רב נחמן א"ר כד
בבבא אמר רב נחמן א
בדי שישעיר איני (ג) וה
משמיה דרב טפח בו
כרס הפנימי אמאי כי
שחיט אימא טפח בכ
כרס הפנימי איבעית
בתורא דמשעיר מפי
שמואל תורבין הווש
כבשר ותנא תונא י"ג
מחקיף לה רב פפא
ולרב פפא קשיא מתנית
בשר בשלמא מתניתין
הא דאיעקור איעקור
ולרב פפא קשיא מתנית
כולו אלא אי
רביה בר בר חנה א
שנדרלו ברובן טרי
בירה דרב אידי והא
דאפרוק אפרוק: ופסוק
פסוקת הגררת ברוב

במחן הוושט טפח ועלס
 ער: מורכב הוושט שניטל
 מיניס: ומנא. טונא. מנא
 נא דידן: יטעל לם הכחחון
 הלחי החחון עס: מחברי:
 רי. עיקור סימניס: כנענק
 ס אינומי מעליו סימניס.
 ס בין הלחי והסימן ללחו
 אלל לשמולל קשיא. הא
 קדמור מורכב הוושט
 תלס ס בין הכנע: דאקסל
 נקלף דומה לו וקפלו את
 דאשירוק אפרוקי. דכר
 ט ע רובו דלחמו מיטוט
 מור הוא דלח הדך כריא:
 רוב

דגרכי צמר והא אחר שמו
איפרוקי שנפרדו הסימנין
מימר וליטעמין תקשה לך דר

מסורת הש"ס

(א) [עין תוס' ערך כ:]
נדיה מן שחז"ל (ב) נכרות
ובן בית וכו' שפסח
קדש יצמות יד. עשירון
(ג) [למן כ: ע"ש]
(ד) [למן ד.ג.] (ה) [לעיל
ד"ה] [למן כ: (א) (ב) י"א
ס"א. ע"ש] (ו) [ד"ה ד.ג.]
(ז) [שם לפנינו ע"ש]
קולנו הסוד אכן נדק לו.
[יחזק.] (ח) [שם ק: ד"ה
נכרות כנכרות]
(ט) [נכרות כנכרות]
(י) [עין ד"ה ורש"י ובספר
מסלות שחז"ל נכרות
נכר ד"ה. (א) ד"ה מ"ו,
(ב) ע"ש] (י"א)

הנהות הב"ח

(ב) גב' נתנו כי חמשים
שיעור מדקאמר נתנו
לשני חמשים שיעור מכל
ותוקן: (ג) (ד) גם אלף
אלף ריבוי (ויסלח רבה
למי דלמיקו אפיקו)
אמר יצני ק"ל אלסל
שמאל תורבץ הורוש
ררבווה דאקפול
אקפולי הא דאינקוב
אינקובי יסלח רבה נה
מה סלח סלח שטול
חמיסס סלח סלח סלח
נרפס סלח רב סלח נרפס
למי חמיסס סלח דלמיקו
אפיקו: (ה) י"ד דיה
סלח ובי' דקא סלח
דעתיה דל:

מוסף ראשון

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones